

Montdiera so se krvavo izjalovili. Fontaine je zvečer v naskoku zavzet. Mesniel pa se je v ljutem boju obdržalo. — Od Montdidiera do Noyona napadajo Nemci vrgli so sovražnika iz njegovih sveže zgrajenih jarkov do Tiercourta in Villy. Močni protinapadi Francozov so se tudi tukaj izjalovili. — Oiso obvladajoči for Renand, južno-zapadno od Noyona, se je v naskoku zavzelo. Od vseh strani fronte se poroča najtežje krvave izgube sovražnika.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 1. aprila. Uradno se danes razglasa:

Ob spodnji Piavi, v prostoru od Schlägena (Asiago) in v dolini Laghi bili so italijanski poizvedovalni sunki zavr-njeni.

Šef generalštaba.

Nadaljevanje nemškega napada.

Nemško uradno poročilo od
pondeljka.

K.-B. Berlin, 1. aprila. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na bojišču se-verno od Somme so se artiljerijski in min-ski boji zvečer zopet oživeli. — Med potokom Luce in reko Ancre smo nadaljevali svoje napade in smo zavzeli visočine se-verno od Morenila. Angleži in Francozi, ki so večkrat brezuspešno v protisunku na-padli, dobili so težke izgube. Neki krajevni sunek na zapadnem bregu Avre prinesel nas je v last gozda Arrachias. — Tudi včeraj poskusile so francoske divizije v več-kratnem navalu, zapadno od Montdidi-era ter Don in Mayom izgubljene vasi in visočine pridobiti. Vsi napadi so se krva-vo razbili. — Z boji zadnjih dni se je šte-tilo od začetka bitke pripeljanih vjetih na več kot 75.000 mož povišalo.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 2. aprila. Uradno se danes razglasa:

Ničesar poročati.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 2. aprila. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na bojni fronti ostal je položaj nespremenjen. Protinapadi, ki jih je sovražnik pri Hebuterne in posebno ljutostjo proti od nas zavzetim visočinam med potokom Luce in Avre peljal, so se pod težkimi izgubami razbili. Manjši infanterijski boji med Ancre in Oise. — Francozi

so nadaljevali obstreljevanje od Laona. Veliko število prebivalcev postalo je njih žrtev. — Poizvedovalni boji na vzhodnem bregu Maase, pri Haudomontu in juž-vo-vzhodno od Thanna prinesli so nam vjete. — Včeraj smo 22 sovražnih letal in 5 balonov sestrelili.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

Prvotna velika zmaga Nemcev na zapadu.

(Iz uradnega popisa.)

Dne 26. t. m. so Nemci prebili angleško-francosko bojno črto na bojišču pri Sommi; dalje so prekorčili Ancre, vzeli Albert in Roye. Ob obeh straneh Somme so se pričeli Angleži in Francozi umikati; močni od-delki krijejo njih umik. Včeraj so Nemci ob obeh straneh Somme napadali dalje in počasi napredovali. Reuterjev poročevalec pri fran-coski armadi naznanja, da je zdaj napočil tisti trenutek, ko mora poseči v bitko rezervna armada sporazuma; ker so se nemški voji že gotovo utrudili. Nemci, tako sodi, groze zdaj zahodu čez bojišče ob Sommi, iz No-yona pa Parizu, ker vodi od tam čez Compiegne cesta v Pariz. Tudi sicer, kakor pravi „Corriera della Sera“, Angleži splošno pričakujejo, da bodo Nemci proti Parizu udari-li. Albert, katerega so Nemci vzeli, je zato posebno važen, ker vodi iz tega mesta tvornic z 12.000 prebivalci cesta v Amiens. Na-skakovalna nemška armada je razširila svojo fronto na 120 km. Fochova rezervna armada še ni nastopila, pač se pa čuje, da pošilja Foch znatne sile svoje armade z juga približno v prostor Compiegne—Clermont—Be-auvais proti Nemcem, da brani Pariz. Ako se Nemcem posreči, da vzamejo Amiens, bi bilo desno krilo angleško-belgijske armade ogroženo za hrbtom. Zanimivo je, kakor poročajo listi, da stoji od Kanala do Adrije 500 divizij pripravljenih na boj. Ludendorff je rekel te dni časnikarjem: Začetno bitko smo dobili, kaj ji bo še sledilo, se danes še ne ve.

Sodba nevtralcev.

Curiah, 29. marca. „Neue Züricher Nachrichten“ pišejo: Nemci so s pomočjo slavne avstro-ogrske artiljerije dosegli sijajno zmago. Premoč nemškega vodstva se je brez-pojno pokazala. Po dosedanem razvoju velike bitke na Francoskem se more pričako-vati, da postane to le zaključna odločilna bitka v svetovni vojni. Dnevi Clemenceaua in najbrže tudi Lloyda George so šteti. To je vprašanje prihodnjega tedna. Stojimo pred veliko odločilno končno zmago osrednjih vesil.

120 km.

Krupp je izdelal nov top, ki strelja, ka-kor poročajo, 120 km daleč. Iz tega topa se-daj Nemci obstreljujejo Pariz. Ta vest je presenetila ves svet. Ko so Nemci obstrelje-vali Dunkerque, so se vsi čudili, da more top

streljati: 40 km daleč. Takrat se je mnogo razpravljalo, če je tako orožje sploh mogoče. Kako malo pripravljeni smo pa bili na stro-120 km! In vendar! Napravimo si najprej sliko o potrebnih enerzijah, ki jo mora imeti krogla, da v minutnem skoku premaga tako velikansko daljavo. 24 cm granata tehta okoli 200 kg. Dosedanji Kruppovi ladijski topovi bruhaajo take granate z enerzijo približno 8500 meterskih ton skozi ozračje. Vzemimo okroglo 10.000 in daljavo 16 do 20 km. Če bi hoteli doseči daljavo 120 km, bi bila po-trebna 6 do 8krat večja enerzija. Torej 60.000 do 80.000 meterskih ton. Največja Kruppova krogla, ki tehta 620 kg in ki se izstrelji s približno 1000 m začetne hitrosti, razvija silo, ki odgovarja 25.000 do 31.000 meterskim tonam. Za novi Kruppov top bi tedaj rabili dvakrat do trikrat večji naboj, kot ga že delj časa vporabljajo za veliki Kruppov top. Taka količina smodnika pa končno še ni izključena. Nazadnje se da na-praviti tudi taka cev, ki prinese ta dvojni ali trojni naboj, ne da bi počila. Pravtako je mogoča nova oblika izstrelka, ki povzroča manj zračnega trenja, kot dosedanje granate. Zelo zanimivo je tudi, kako visočino doseže taka krogla. Granata, ki je padla v Pariz, je morala prileteti iz nedosegljive, bajne vi-sočine: namreč iz višine 30. 40 do 50 km. Granata je morala tedaj romati zelo „glo-boko“ v ozračje, predno je padla v Pariz. Nastaja mnogo zanimivih vprašanj, n. pr. kako velika je možnost zadetka in kako ve-lika razpršitev? V prejšnjih desetletjih bi bil tak top brez pomena, ker niso mogli videti cilja. Danes je to potom aeroplanov mogoče. Nadaljno vprašanje je, kako dolgo je oev-porabna. Manjši angleški ladijski topovi pre-neso okroglo 350 strelcev, največji samo 130. Koliko strelcev prenese 120 km top? To bo pokazala bodočnost. Drugo zanimivo vpraša-nje je, koliko časa potrebuje krogla, da pre-leti tako velikansko daljavo. Granata ne leti naravnost, marveč napravi lok, ki meri 140 do 160 km. Imeti bi morala 2400 do 2800 m začetne brzine, da razvije prej omenjeno vi-soko silo. Potrebovala bi tedaj približno 20 minut ali še manj, da prileti na svoj cilj. Brzovlak rabi 2 uri, avtomobil bi moral biti že pravi voz za dirke, da bi to pot napravil v eni uri.

Vojna na morju.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 20. marca. Naši pod-morski čolni so v Irskem morju in na vzhodnem obrežju Anglije zopet 20.000 brutto-re-gister-ton sovražnega trgovsko-ladijnega pro-stora uničili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

20.500 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 28. marca. V zatvo-

Zdaj je ostal Daksel in potipal s svojo palico pa županovi grbi. „In to rečem, cesta bode vsak dan več koštala, saj vemo, kako to gre.“

„Prav imaš, Daksel“, pomagal mu je Mundl, „to je bilo vedno moje mnenje. Dalje traja, več košta. Tu se ne sme kar notri skočiti.“

„Kaj pomeni to?“ pravi župan; „saj ste bili ravno kar vsi za cesto.“

„Vsi za cesto, bravo“, reče Strabihler, „kaj se prav zato? Nova cesta, to je že dobro, ali slabe čase mora človek tudi premisliti, ko je itak denarja tako malo.“

„Kaj“, zakriči Harlovec in postane rdeč kot kuhin-rak, ali nisem to vedno rekel?“

„Ne, tega nisi rekel“, se brani župan.

„Misil sem si pa to. Jaz in sosed in kolar, mi smo zadnji, da bi se denar ven metal.“

„Se razume“, pravi Daksel in potipa zdaj Harlo-veca s palico po grbi, „in končno vprašam: ali moramo imeti novo cesto? Kaj ne, Gozdar?“

„Je res, res, jaz ne dam svojega travnika za ka-tacega, to mi niti v glavo ne pade.“

Župan izprazne svojo fajfico in vstane: „Torej, — ali se naj cesto zgradi ali ne?“

„Ne“, zavpijejo vsi, „ne, bogvè zakaj!“

„Torej smo edini! Cesto se ne zgradi in to je prav. Ljudje seja je končana!“

Občinska seja.

Po H. Fraungruber.

„Ali smo?“ vprašal je župan na občinski seji in pogledal okoli sebe. „Kje je Haberleitner?“

Eden je pogledal družega, ali Haberleitnerja ni bilo. Končno se je oglašil hlapec. „Bil sem pri njemu, gospod župan. Ko sem potikal, zavpil je Haberleitner: „Jaz spim!“ No, sem si mislil, ako človek spi, se mu ne more nobene pošte sporočiti. Zato ni tukaj, ta Haberleitner.“

„Taka neumnost“, pravi župan in si posadi špeg-lje na nos. A Dukovec je poslal pismo, ta se je tudi zmuznil. Poslušajte (čita): „Podpisani prosim, da je nakrat zbolel, zato se ne more seje udeležiti in prosim zato, da bi se ga zato oprostilo, zato, ker je zbolel. Udani Miha Kajl, po domače Dukovec. — Ta bi imel tudi po seji čas, postati bolan. No, zdaj pa smo. Torej — vi veste, da hočemo cesto, novo cesto od Karvinklovega gozda, da pripeljemo les lahko do železnice.“

„Lahko do železnice“, dejal je Strabihler, „bravo, to je ta prava.“

„Torej dobro! Zemljišče je Gozdarjevo. Zato je Gozdar na današnji seji prva točka.“

„Holt ja“, zarepenčil se je Gozdar, „jaz moram svoj travnik pustiti, zato sem prva točka, tako rekoč

glavna točka. In to me veseli in zato pravim: ja, jaz dam travnik!“

„Prav je“, omeni župan, „to je lepo od Gozdarja da s to zadevo ni proti občinskemu blagru. Ali ljudje, gospod okrajni glavar vidi tako rad ednoglasni sklep in zato moram vsacega vprašati. Kaj misli Ravtašel k cesti?“

„Jaz sem tako zanjo“, pravi Ravtašel.

„Jaz tudi“, zakriči Mandl, „cesto moramo imeti.“

„Moramo imeti, bravo“, potrdi Strabihler.

„No, in Daksel?“

„Se razume“, meni ta, „to je bilo vedno moje go-vojenje.“

„Kaj?“ se razburja Harlovec, „ali nisem to precej rekel? Jaz in moj sosed in kolar, mi smo bili prvi!“

„No, potem je dobro“, razveselil se je župan, „po-tem imamo itak ednoglasni sklep. Ali ljudje, gospod okrajni glavar meni, da bi bila dolžnost občinskega za-stopa, da malo premisli.“

„Malo premisli“ mrmra Strabihler, „bravo, to sem si že dolgo mislil, da to ni prav, ako se nič ne pre-misli.“

Župan udari po mizi. „Zdaj govorim jaz! Ker bi napravila cesta občini stroške.“

„Je že res“, dejal je Gozdar, „in jaz naj dam zato svoj travnik.“

„Tega ti mora občina odkupiti“, meni župan; „in delavce moramo plačati in vsak kmet mora soter do-zvoliti, no, saj tako veste, da ni nič zastoj na svetu.“